

Annabelle flapperde met haar vleugeltjes en keek om zich heen. De zon was inmiddels verdwenen en de maan scheen.

'Het is tijd om te gaan slapen kleine unicorn,' zei haar mama zacht.
'Wens al je vriendjes en vriendinnetjes maar een goede nacht.'

De unicorns **zoefden** van de glijbaan,
daarna telde er eentje tot tien.

Ze speelden verstoppertje in de speeltuin,
kun jij ze allemaal zien?

De lucht werd nu echt donker. Het was tijd om naar huis te gaan.
'Welterusten unicorns,' riep Annabelle en ze vloog
achter haar moeder aan.

In het elfenbos zagen ze een dorpje met paddenstoelen als huizen, overal brandden lichtjes en ze hoorden de wind zachtjes ruisen.

De elfjes zweefden in het maanlicht en vlogen op en neer.
'Welterusten elfjes,' riep Annabelle, 'ik zie jullie morgen weer!'